

Zar Tutan Mısralar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Mart 2023

Sensizliğin eylemidir şiir bir o kadar sessizliğinin de.

Cüret etmediğim yalan

Yaşadığım hayatın diğer adı zindan

Öznesi kayıp gülüşlerimi

Gümbürtüye giden bunca zaman bunca şiir

Gürleyen iç sesimde saklı bir yeminsin sen...

Yâd ellerde saklı hicranın tohumundan

Sökün eden yalnızlığın dibi görmüşlüğü acılardan

Tutunacak tek dalım olmasa bile

Yürekle, kalemle hemhal olduğuma binaen

Satır aralarında büyüyen bir aşksın sen

Sevginin yeline tutsak

Yelesi hüznün

İçine düştüğüm tuzak

Yakardığımsa sadece Rabbim

Yandığım kadar yaktığıma binaen

Şiirlerimdir yüreğimde çıkan en devasa yangın

Yargılandığım kadar yazmakla mükellef...

Öyle ya:

Kalemim de sevgim de desturdur

Diskalifiye olmuş sevgimin balta girmemiş hasretinde

Figanı devreden bir sihir belki de

Şiar edindiğim şairliğimin her zerresi

Bazense gölgemle kavgaya tutuştuğumun ertesi

Düşlerim ve sen,

Tezat iklimlerdir yaşadığım ve yaşatıldığım o ikilem

İkilettiğim sevda masalım ve mısralarım

Mukayese edemediğim bir yalnızlıktayım

Kıyı köşe hüzne bulaşmış gönül dergâhım

Kandıgım kadar hayallere

Zar tutan mısralarda verdiğim ölümcül kayıplarım

Zaman ve mekân tanımadan yaşarım ben
Severim de
Yüreğe mazhar sözcüklerden fal tutarım
Af edilmediğim üst mahkemelerde
Yalnızlığını kovalayan bir hazanım ben
Hüznümse kesif
Yad ellerde çıktığım keşif
Esefle söylendiğin mümkün
Mümkün olmayansa verdiğin bunca acımasız hüküm

Surdan kalelerdir sınırlarımı serdiğim
Sudan sebeplerle yok sayıldığıma dair bir kehanet
Değil asla
Sancılandığımsa her yazdığımda şiir
Sanrılardır bazen eşlik eden
Ve diktiğin duvarlar
Semada saklı yalnızlığıma mazhar

Sarmalında hayatın
Aralıksız bozguna uğratıldığım
Semazen sözcüklerse kefenim
İki kefesi birbirine eşit olmayan insan denen
Yalancı terazinin dirhemi yok bende
Didiklediğim kadar içimi
Esir düştüğüm bu amansız iklimde
Sadece susarım
Sadece sus payı söylemler sunarım
Hayata ve mutluluğa verdiğimse devasa bir es
Bir keşiş gibi s/alındığım mısralarım...

Giydiğim şiir
Girdabında aşkın manen bitik ve yenik addedilsem
Ben öylesine zenginim ki
Sevdikçe işleyen bir faizdir yazılasın her şiir
Hayatı senden önce ve senden sonra diye
İkiye b/öldüğüm afaki bir sınır
Kalemin v/edası
Aşkın hasılası

Düşkün değilim asla
Düştüğümse bu imkânsız aşka dair
Ödediğim bedeller
Önemsiz addedilen ne varsa bana uzanan yolda
Yakut gözlerinde ömrün
Yandığım kadar
Yazmadan duramadığım

Bir masaldan bir şiirden de öte
Yazmadıklarımca ruhumun ilacı
Acıyla beslenen şu yürek asılı olduğu ne ki?
Aştığım dağlar tepeler
Aşamadığımsa kendime d/okunduğum her şiir
Ölümsüzlüğe ve aşka nazire ettiğim kadar
Kefil olduğumdur içimdeki asil, nazenin kebir
Bir adım sonrası mademki bir harf ihlali
Yaşatıldığım kabir azabından ötesi
Araf'ta saklı varlığımla yakardığım gün ve gecelerin
Eşlik eden her zerresi...